

[Landbrugsministeren.]

det lokale jordbrugsnævns godkendelse. En sådan godkendelse skal gives ud fra hensynet til den nationale sikring af jorden.

Må jeg spørge: betyder det ikke administration? Betyder det ikke i langt, langt flere tilfælde end mit forslag, at der skal godkendelse til, her af et lokalt jordbrugsnævn? — men det gør jo ikke administrationen mindre.

Så står der, at afgørelsen skal træffes ud fra hensynet til en national sikring af jorden. Må jeg spørge de ærede ordførere, som har været betænkelige ved min lem-pelse af forkøbsretsbestemmelsen eller rettere bopælsbestemmelsen: er dette ikke en sådan diskriminering? Jeg forstår overhovedet ikke, at man tillægger en sådan sikring nogen værdi. Den kan ikke opret-holdes. Men det væsentlige for mig er, at man er inde på tanken om regulering, om dirigering, om administrering, for enten man gør det på den ene eller den anden måde, må det for så vidt være lige godt eller lige galt.

Så er der spørgsmålet om samdrift af ejendomme. Her foreslår man samdrift af 2 ejendomme uanset størrelse, når de ligger godt for hinanden, og samdrift af flere landbrugsejendomme, såfremt grundbeløbet normalt ikke overstiger de til landbrugslovens § 24 til enhver tid gældende grundbeløb, og det var, så vidt jeg husker, 65.000 kr. i 1950. Det vil sige, at man her går ind for samdrift af små ejendomme indtil en faktisk grundværdi på mellem 80.000 og 100.000 kr., og det vil sige, at man kan drive 8-10 husmandsbrug sammen. Der står ikke noget om beliggenhed, rationel drift eller noget som helst. Jeg kan sige, at det er jeg ikke et øjeblik i tvivl om, at jeg er afgjort modstander af.

Så vil man ophæve landbrugspligten for de mindste landbrugsejendomme, såfremt ejeren begærer det. Det vil jeg ikke være med til, medmindre der er mulighed for at dirigere jorden hen til de husmandsbrug, der trænger til jord. For at give et bestemt eksempel: jeg vil ikke være med til at ophæve landbrugspligten på et brug på 10 tdr. land, hvis dette brugs jorder så går til et gods eller en proprietærgård. Jeg synes, det er helt urimeligt, hvis det sker,

og det har intet med en strukturtilpasning i landbruget at gøre. Der er altså heller ingen tvivl om min modstand her.

Så er der sammenlægning af landbrugs-ejendomme. Man ønsker sammenlægningsgrænsen øget fra 12 til 30 ha. Må jeg i den forbindelse sige, at venstre er et meget bevægeligt parti. Det er ikke nogen bebrejdelse, det er en konstatering. For 1 år siden gennemførte vi i enighed med venstre de nuværende sammenlægningsgrænser med en revisionsbestemmelse, hvorefter loven skulle revideres efter 3 år. Det var efter en enig indstilling fra landbokommissionen, hvor venstre er repræsenteret — undskyld, en omtrent enig indstilling; det ærede medlem hr. H. C. Toft kan på dette område fuldkommen frikendes, for han var ikke med i denne enighed, hvorfor jeg heller ikke har noget at sige til de konservative i denne forbindelse. Men det er faktisk hurtigt, man har omvendt sig i partiet venstre. Der skal heller ikke her være nogen tvivl om min stilling. Jeg ønsker ikke, at man frit kan sammenlægge f. eks. husmandsbrug på op til 30 ha af den bedste jord. Det betyder, at man af middelgod jord kan sammenlægge op til 80 tdr. land, eller vil man hellere have det i hektar, 40-45 ha, og det vil jeg ikke være med til, for jeg tror ikke, det er en heldig udvikling, medmindre man forinden søger at gøre de landbrug, der virkelig trænger til jord, tilpas store. Og for dog ikke at være helt afvisende sagde jeg, at det kunne vi næppe klare, men vi kunne forhandle om det. At de afsides beliggende landbrugsejendomme med uhensigtsmæssige bygninger uanset størrelse altid skal kunne nedlægges som selvstændige landbrug, såfremt de sammenlægges med andre landbrug, har jeg ikke noget imod. Det kan man allerede efter loven i dag.

Spørgsmålet om decentralisering af jord-lovsudvalgets administration gennem oprettelse af lokale jordbrugsnævne svarede jeg på i udvalget, så det ærede medlem hr. Niels Eriksen kunne for så vidt have sparet sin udtalelse om, at det skulle jeg lytte til. Det kan godt være, at det var sagt stærkere, end det ærede medlem mente det, men det skal jeg ikke dvæle længere ved. Jeg sagde i udvalget, at jeg var modtagelig for en for-handling om det, og det er jeg stadig væk.